

ב"ה, גליון קנא ניסן תש"נ וועד העולמי ללימוד תורה לשמה ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר תפארת שלמה לחנוכה

במס' שבת כא, ב. א"ר זירא אמר רב פתילות ושמונים שאמרו חכמים אין מדליקין בהם בשבת מדליקין בהם בחנוכה בין בחול בין בשבת. הנ"ל עפ"י מה שבארנו בזמירות ליל שבת שמחים לשמרו ולערוב ערובו. לרמז בזה עפ"י מה שמצינו בכל ששת ימי בראשית כתיב (בראשית א, ה וכו') ויהי ערב ויהי בקר אבל בשבת לא כתיב כלל ויהי ערב. מפני שהוא כולו אור. כי האור הראשון שנגנז לצדיקים לע"ל האור הזה נתגלה ביום שבת וגם (תהלים קלט, יב) הלילה כיום יאיר כמ"ש (שמות י, כג) ולכל בני"ה אור במושבות"ם רמוז בו אותיות שב"ת וז"ש (תהלים קיח, כד) זה היום עשה ד' שהוא כולו יום כמו דכתי' (זכריה יד, ז) והי' לעת ערב יהי' אור. וזה הענין ג"כ ולערוב ערובו לשון ערב הוא ג"כ אור. עירו"ב ערב י"ו. י"ו הם המשפיעים בהשם הוי"ה ב"ה וממשיכים האור ומסלקים הערב. וגם בחנוכה כתיב (על הניסים) קבעו שמונת ימי חנוכה שיהי' בקביעות יום כמ"ש (חגיגה יב, א) גנזו לצדיקים לע"ל שבכל דור ודור ולהם (תהלים קלט, יב) לילה כיום יאיר אבל הרשעים בחשך ידמו (שמואל א ב, ט), והאור הזה שופע בנ"ח כי החכמים שהיו באותו הדור נתנו הכח בימים האלו מעוצם קדושתם והמשיכו כח בנרות הללו שאנו מדליקין מאור הגנוז מזי"ב בבחי' אור זרוע לצדיק. כמ"ש בתורתו של ר"מ הי' כתוב כתנות אור באל"ף כאשר שמו מוכיח עליו ר' מאיר בחי' אור כמ"ש כל הלומד תורה לשמה כו'. וזה

דכתיב (תהלים קלו, ד) לעושה אורים גדולים. הם האורות שנתגלו בליל שבת ובלילות חנוכה כולם כיום יאירו. ובכח סגולת המצות האלו ממשיכים חסד בעולם כי לעולם חסדו.

וכבר בארנו כי השבת הוא התיקון למכירת יוסף כמ"ש בזה"ק (דברים ה, טו) וזכרת כי עבד היית במצרים. וגם חנוכה הוא תיקון לענין הזה לכן קורים תמיד בשבתות של חנוכה פ' וישב ופ' מקץ מענין מכירת יוסף. לרמז בזה כי בזמן הגלות כל קיום בני"י הוא בזכות יוסף הצדיק כמ"ש (בראשית מג, טז) כי אתי יאכלו האנשים בצהרים. והאמנם כי כאשר נמכר יוסף למצרים הלכו שמה ג"כ כל ההשפעות כמ"ש (שם לז, כה) וגמליהם נושאים כו' הולכים להוריד מצרימה אך כאשר יצא יוסף חפשי הוציא משם כל ההשפעות וכל ני"ק שנפלו. וז"ש (שם מב, א) וירא יעקב כי יש שבר במצרים. (שם מה, כח) רב עוד יוסף בני חי. ר"ל שהעלה ר"ב ני"ק שנפלו שמה. ועי"ז נתעורר אור הגנוז בבחי' אור זרוע לצדיק. וזה שאמרו פתילות ושמנים כו' מדליקין בהם בחנוכה להעלות כל הנשמות הנדחים ע"י פגם אב"ק כאשר בארנו במ"א כי חנוכה הוא ג"כ תיקון לפגם הנ"ל. ובזה י"ל בפלוגתא ב"ש וב"ה. (שבת כא, ב) בש"א פוחת והולך נגד ימים הנכנסים וב"ה ס"ל מוסיף והולך כנגד ימים היוצאים. מר אמר חדא ומא"ח ולא פליגי. ימים היוצאים הם הימים אשר האדם פגם בהם ויצאו מן הגבול הקדושה. וימים הנכנסים להכניס אותם אל הקדושה ע"י תיקון אב"ק הצי"ע מביא אותם אל גבול הקדושה וכולם כאחד יהיו טובים וישרים. וז"ש במשנה תורה (דברים ד, מ) אשר ד' אלהיך נותן לך כל הימים. כי זה מתת אלהים הוא כאשר חוזר בתשובה לתקן את אשר פגם גם כל הימים שעברו בהבל וריק כולם יכנסו בגבול הקדושה כנ"ל:

(המשך אי"ה בגליון הבא)